

Від сьогодні — до ювілейної дати — 60-річчя Великого Жовтня — 60 тижнів. Молодь орденоносної Кіровоградщини в єдиному строю учасників змагання за право підписати Репорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції сьогодні вступає на вахту «60-річчю Великого Жовтня — 60 ударних тижнів ефективності і якості».

ТИЖДЕНЬ ПЕРШИЙ — РОКУ 1917.

МОЛОДИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ
ІМ. Д. П. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

МИ — ВІД РЕВОЛЮЦІЇ!

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

СВЯТКОВІ ТРУДОВІ БУДНІ

В цеху нестандартного устаткування кипить робота. Другу зміну на дільниці товарів широкого вжитку секретар комсомольської організації цеху Володя Семенов розпочав з неабиякою радістю: старші товариші обрали молодого комуніста до складу партійного бюро.

Спілчанська організація цеху нараховує понад сто чоловік, а він ще й очолює зміну цієї дільниці. Додайте до цього обов'язки члена партійного бюро. Роботи більше — цікавіше.

Розмовляючи про справи молоді, переходимо до теми, що, як я зрозумів, зараз особливо хвилює Володимира, усіх юнаків і дівчат дільниці, цеху, підприємства. Змагаючись за

право підписати Репорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня, комсомольці цеху виступили з ініціативою: відпрацювати 60 ударних вахт, присвятивши їх славному ювілею. Який же внесок молодих з дільниці товарів широкого вжитку?

— Ми не можемо підходити формально до цього змагання (Закінчення на 2-й стор.).

ІМ'Я ШЛІФУВАЛЬНИЦІ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ ТРАКТОРНИХ ГІДРОАГРЕГАТІВ, ЛАУРЕАТА ПРЕМІЇ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ, ДЕЛЕГАТА XXV З'їЗДУ КПРС ЮЛІЇ ЄВТУШЕНКО ДОБРЕ ВІДОМЕ У МІСТІ, ОБЛАСТІ. ПОВЕРНУВШИСЬ ІЗ ПАРТІЙНОГО ФОРУМУ, ВОНА ВИСТУПИЛА З ІНІЦІАТИВОЮ: ПЛАН ПЕРШИХ ДВОХ РОКІВ П'ЯТИРІЧКИ ЗАВЕРШИТИ ДО 60-І РІЧНИЦІ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ. ПІДХОПИВШИ ЦЕЙ ПОЧИН, ПО-УДАРНОМУ ПРАЦЮЮТЬ ТИСЯЧІ МОЛОДИХ ВИРОБНИЧКІВ.

НА ФОТО: ЮЛІЯ ЄВТУШЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ТІСЯЧІ ЮНАКІВ ТА ДІВЧАТ КРАЇНИ ВКЛЮЧИЛИСЬ В ЗМАГАННЯ ЗА ПОЧЕСНЕ ПРАВО ПІДПИСАТИ РЕПОРТ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ДО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ. ВСЕ СОЮЗНУ ТРУДОВУ АКЦІЮ «60-РІЧЧЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ — 60 УДАРНИХ ТИЖНІВ» ПРОВЕДУТЬ І ТІ, ХТО ПОКИНУ ТІЛЬКИ ГОТУЄ СЕБЕ ДО САМОСТІЙНОЇ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ — УЧНІ ШКІЛ, ТЕХНІКУМІВ, СТУДЕНТИ ВУЗІВ.

НА ФОТО: ОДИННИМ З ПЕРШИХ ВКЛЮЧИЛИСЬ В ЛЕНІНСЬКИЙ ОГЛЯД АКАДЕМІЧНИХ ГРУП, ПРИСВЯЧЕНИЙ 60-РІЧЧЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ, ЧЕТВЕРТОКУРСНИКИ УКРАЇНСЬКОГО ВИДІЛЕННЯ ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА.

НАДПЛАНОВІ ТОННИ

Понад сто комсомольців і молодих трудівників працюють на нашому заводі. Нині вони, обговоривши листа Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва харківським буряководом, цукровикам і транспортникам, намічають нові рубежі. Які резерви збільшення виробництва цукру на нашому підприємстві? Це і краще збереження

буряків, і підвищення продуктивності праці, і поліпшення технології, і висока організація робіт.

Минулого року за добу підприємство переробляло 2650 тонн цукрових буряків, а нинішнього — на 50 тонн більше. Підтримуючи харків'ян, беремо підвищені соціалістичні зобов'язання. Виробимо на 200 тонн цукру більше, ніж планували.

Г. БАДЕР, головний інженер Ульяновського цукрозаводу.

ДІЮТЬ ПОСТИ ЯКОСТІ

Лист Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва робітникам, колгоспникам, інженерно-технічним працівникам, партійним, профспілковим і комсомольським організаціям радгоспів, колгоспів, об'єднань «Сільгосптехніка», цукрових заводів, транспортних підприємств Харківщини викликав у молодих трудівників району нову хвилю

трудового піднесення. Юнаки і дівчата жваво обговорюють патріотичний логин харків'ян, розгортають соціалістичне змагання за своєчасне і якісне збирання, вивезення і переробку цукрових буряків нинішнього врожаю.

В усіх колгоспах і радгоспах, транспортних підприємствах створені пости якості.

В. БОДНАР, інструктор Гайворонського райкому комсомолу.

НОРМА — НЕ МЕЖА

З почуттям щирої радості сприйняли ми лист Леоніда Ілліча Брежнєва з побажанням у роботі нових успіхів буряководом, цукровикам і транспортникам Харківщини. Всі водії нашого підприємства, які транспортуватимуть корені на завод, переглядають планові завдання. Молоді водії Анатолій Панченко,

Анатолій Бойко, Віктор Пилипенко зобов'язалися перевезти коренів у півтора раза більше, ніж зобов'язувалися. Я маю намір за перші 15 днів при плані 800 тонн перевезти 1000 тонн, а всього доставити понад план на завод 700 тонн цукрових буряків.

М. ПИЛИПЕНКО, водій Голованівського автотранспортного підприємства № 10033, кандидат в члени КПРС.

ФІНАЛЬНЕ КОЛО НАДІЙ

В КІРОВОГРАДІ ВІДБУЛИСЯ ОБЛАСНІ ЗМАГАННЯ З БАГАТОБОРСТВА ГПО НА ПРИЗИ «КОМСОМЛЬСЬКОЇ ПРАВДИ».

Рекорд був одразу — ще під час першого етапу цих поєдинків — рекорду масовості, бо на старті виходив кожен комсомолець, кожен піонер. І там, де комсомольські та фізкультурні активісти вміло організували змагання, до них була причетна вся молодь. В одному лише Добровеличківському районі на

старті з багатоборства ГПО виійшло майже 9 тисяч юнаків і дівчат. В Олександрії під час першого етапу чемпіонату 1700 чоловік робітничої та учнівської молоді стали значківцями.

І ось третій етап — обласні фінальні поєдинки. Ці змагання проводяться під

(Закінчення на 4-й стор.).

ОСЬ ВОНИ — ЧЕМПІОНИ ОБЛАСТІ З БАГАТОБОРСТВА ГПО НА ПРИЗИ «КОМСОМЛЬСЬКОЇ ПРАВДИ».

СВЯТКОВІ ТРУДОВІ БУДНІ

(Продовження.
Поч. на 1-й стор.).

ня, — сказав Семенов. — Досвід підказує: потрібні орієнтири. І щоб так: сьогодні — рекорд, завтра — норма. Знову рекорд. Пропонуємо один день тижня зробити днем най-

вищої продуктивності і якості праці. А по ньому будемо рівнятися, прагнути зробити ударною кожну хвилину, годину.

На недавніх комсомольських зборах спілчани цеху говорили про свої ще невикористані можливості. І, природно, мова йшла про якість продукції. Жалюзні штори, які виготовляють на дільниці, надходять в усі куточки країни, зокрема, в Москву, Київ, Прибалтику. Здавалося б, не основна продукція, а і від її якості залежить авторитет підприємства.

Молоді трудівники дільниці мають хороший досвід боротьби за високий гатунок виробів. У минулому році разом з усіма юнаками і діачатами заво-

ду вони звернулися до молоді Кіровоградщини із закликом: «П'ятиріччя ефективності і якості — робітничу гарантію». Для них це стало справою робітничої честі. Якщо минулого року рекламачі надійшли на десять процентів продукції, то нинішнього одержали тільки одну.

Але суть цієї боротьби саме в тому, щоб претензій до виробів не було взагалі. Нині кожен член колективу дільниці вважає це своїм першочерговим обов'язком. Слюсар-складальник Петро Будакев, малярі Ольга Мотайло, Галина Стороженко та інші молоді робітники здають роботу тільки з першого пред'явлення.

Знову й знову — схвильовані виступи молодих робітників: ділові пропозиції, зауваження, особисті плани. Групкомсорг дільниці Світлана Токар: — Змагаються між собою зміни, очолювані Володимиром Семеновим і Миколою Шандором. Колективи, рівні за силами, перемагають по черзі. Гадаю, трудове суперництво між ними буде дієвим, коли фактор якості при визначенні переможця матиме більшу вагу.

— Продуктивність праці порівняно з тим же періодом минулого року зросла на 10 процентів.

— Цього мало. Будемо підвищувати професійну майстерність.

Перед тим, як стати на ударну вахту, кожен член колективу взяв підвищені соціалістичні зобов'язання, визначив конкретні особисті завдання.

У ході змагання на спеціальному стенді фіксуватимуться щоденні результати, сюди заноситимуться імена переможців. Юнаки і діачата вивчатимуть праці В. І. Леніна, матеріали XXV з'їзду КПРС, документи партії, історію Жовтня. І працю свою вноситимуть у трудові будні святковість.

С. ТИШКО,
плавильник заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР, керівник Світловодського корпусу «Молодого комунара».

● Естафета
сімнадцятого —
трудова
натхненню
сімдесятих!

● Ударна вахта
світловодських
комсомольців

● Червонозорівці:
покоління
батьків і дітей

ВЛАДА — НАРОДУ!

Революційні події
на Кіровоградщині

Вранці 26 лютого (11 березня) за закликом більшовиків у Петрограді почалося збройне повстання. 27 лютого воно охопило все місто. Самодержавство було скинуто. «В декілька днів, — писав В. І. Ленін, — Росія перетворилася в демократичну буржуазну республіку, більш вільну в обставинах війни, — ніж будь-яка країна в світі».

Березень 1917 року. Центральна площа Єлисаветграда нагадує схвильоване море. Це робітники заводу Ельзорті прийшли на загальнозаводський мітинг. Оратор з трибуни голосно зачитує відречення царя. Із натовпу вириваються багатоголосі крики «Ура!», «Геть уряд!», «Кровопивець нам не потрібен!».

Тут же вирішено створити Раду робітничих і селянських депутатів. Для організації виборів до Єлисаветградської Ради з інших підприємств і військових частин виділили 30 робітників. Сьомого березня Рада робітничих депутатів у місті була створена, а через кілька днів вона об'єдналася з Радою солдатських депутатів... Але більшість місць дісталась представникам дрібнобуржуазних партій, меншовикам, есерам.

У березні 1917 року в Єлисаветграді було всього 12 більшовиків, які вийшли з підпілля. У квітні на заводі Ельзорті створюється більшовицький осередок. Ядро його склали колишні солдати Трифон Гуляницький, Володимир Бондаренко, Костянтин Скульський. Уже в травні визріли перші плоди їхньої агітаційної роботи. Під тиском робітників заступника керуючого заводом і майстра ливарного цеху, які відзначались особливою жорстокістю у ставленні до робітників, було звільнено. А майстра слюсарного цеху Таєрдогуста робітники так само вивезли у мішку за ворота і викинули. Справді, місце таким на смітнику історії!

25 жовтня (7 листопада) з Петрограда над усією країною зійшла жовтнева зоря свободи. На цей час владу на Україні

закоплює Центральна рада. Розпочалася війна «вільних козаків», «гайдамаків» проти селян, які піднялися на боротьбу за землю. Вже 5 грудня селяни Лелеківської волості постановили: «Не визнавати влади Центральної ради, яка захищає інтереси поміщиків і капіталістів. Землю у поміщиків ми всеодно заберемо. Признаємо тільки владу Народних Комісарів».

Перший Всеукраїнський з'їзд Рад утворення Радянського уряду різко змінили співвідношення класових сил на Україні на користь Радянської влади. Проте на півдні України, хоч більшовики і мали переважний вплив у робітничих, селянських, солдатських масах, але він не був організаційно закріплений своєчасними перевиборами. Есери та меншовики з перевиборами не поспішали. Маючи у Радах більшість, незважаючи на протест більшовиків, трудящих мас, вони продовжували співробітничати і підтримувати Центральну раду та її органи на місцях. Тому 19 грудня 1917 року робітники заводів Єлисаветграда прийняли резолюцію: «Вважаючи діяльність нашої Ради недостатньо революційною у боротьбі зі спекуляцією, саботажом і загальнодержавною розрухою, ми вимагаємо негайних перевиборів Ради, які зараз не виражають волі широким робітничим масам, ми вимагаємо, щоб вони повністю стали на захист інтересів робітників, солдатів та селян, щоб тут, на місці, проводились декрети і постанови Ради Народних Комісарів». (Газета «Известия», Єлисаветград, 10 грудня 1917 р.).

Під час перевиборів до Ради від заводів були обрані лише робітники-більшовики, або ж безпартійні, що стояли на більшовицьких позиціях. До президії Ради увійшли Т. М. Гуляницький, Я. Г. Шканд, А. М. Позолоцький, членами виконкому — М. Х. Чернишов, К. А. Скульський, В. М. Спренжин, І. С. Могилевський, Я. І. Шерба та інші.

★ ТІЛЬКИ ПОДІЯ

РІК 1917.

4 БЕРЕЗНЯ — Робітники заводу Ельзорті (нині «Червона зірка») направили в Єлисаветградську думу делегацію в складі 15 чоловік з вимогою опублікувати повідомлення про події в Петрограді.

7 БЕРЕЗНЯ — Збори уповноважених місцевих заводів і фабрик постановили організувати Раду робітничих депутатів.

1 ТРАВНЯ — Відбувся першотравневий мітинг в містечку Єлисаветграді, Бобринці, у селі Глодосі, Нової Праги.

4 СЕРПНЯ — Селянами Новоукраїнської волості захоплена поміщицька земля.

7 ВЕРЕСНЯ — Збройні сутички юнкерів з солдатами в м. Єлисаветграді.

17 ВЕРЕСНЯ — Перші організаційні збори членів РСДРП більшовиків.

23 ЖОВТНЯ — Опубліковано повідомлення про повалення Тимчасового уряду.

7 Листопада — мітинг селян Балахівки Єлисаветградського повіту. Ухвалено резолюцію з вимогою негайної передачі всієї влади Радам робітничих, солдатських і селянських депутатів.

23 Листопада — Збори робітників, робітниць, солдатів і солдаток міста Єлисаветграда ухвалили резолюцію про визнання влади Ради Народних Комісарів.

★ людина Країни Рад

СПРАВИ БАТЬКІВ І СИНІВ

Ви не бували в музеї історії нашого заводу? При нагоді обов'язково завітайте. Численні фотографії, документи розкажуть про минуле і сьогодення цього найбільшого на Кіровоградщині підприємства. І якщо зустрінете тут групу юнаків, знайте: молоде покоління дружною сім'єю червонозорівців знайомиться з його славною біографією. Стало традицією, що трудові шляхи новачків починають з відвідування музею.

Мені ж пам'ятаються розповіді старих робітників про знущання, які чинили над ними ельзортівські майстри, про боротьбу трудящих за кращу долю. Ми, вчорашні учні фабрично-заводського училища, слухали, затамувавши подих. Дивно було чути таке.

Повоєнні роки. Завод у руїнах. У перші лави тих, хто відбудовував підприємство, стала молодь. Нелегко було. Та підняли з руїн «Червону зірку», пішли перші сівалки.

Зараз не впізнати заводу. На місці, де колись був пустир, гудуть у робочому ритмі МСЦ-2 і цех кового чавуну. Притягує погляд корпус № 90 — справа рук комсомольців 70-х. А як змінилася техніка! Замість дідівських верстатів у цехи прийшло найсучасніше устаткування. Раніше ми й мріяти про це не могли.

Іноді доводиться чути: не та стала молодь, от у наші часи... Невірно це! Двадцять дев'ять років працюю начальником ремонтно-механічного цеху, на моїх очах ставало на ноги не одне покоління юнаків і дівачок. Такі ж вони, якими і ми були колись. Неспокоїні, гарячі, завжди у стремленні до кращого, передового. Спитаєте будь-кого, чи задоволений він організацією виробництва. Відразу ж сотні претензій. А це добре, прекрасно, бо писати нові сторінки історії заводу. Естафета вєрєшєла в наші руки.

Напередодні XXV з'їзду партії комсомольсько-молодіжна бригада різників ковальсько-пресового цеху Леоніда Артеменка виступила з ініціативою: «XXV з'їздові КПРС — 25 понадпланових сівалок шомісяця!» І підхопили молодіжний колектив усіх цехів і дільниць. Байду яких не знайшлося, і замість 50 випустили 70 посівних машин. Коментарів, гадаю, не потрібно.

А подивіться, як працюють комсомольці в цехах. Трудовими зверненнями славиться комсомольсько-молодіжна бригада формувальників цеху сірого чавуну, очолювана Олександром Даденком. Знову ж такі першими на заводі члени колективу Леоніда Артеменка підтримали почин бригади, яку очолює Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС О. О. Кошурко, і запропонували розгорнути змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

На заводі стало звичним, що поруч батька часто працює син. Як стало звичним і те, що син у роботі не поступається перед батьком.

Про молодих трудівників «Червоної зірки» можна говорити чимало хороших слів. Але красномовніше промовляють їхні діла. Діла творців майбутнього.

Л. СНИГУР,
начальник РМЦ кіровоградського орденів Трудового Червоного Прапора і Жовтневої Революції заводу «Червона зірка».

Червоногвардійці готувались до збройного виступу. В одному з корпусів заводу Ельзорті (нині «Червона зірка») вони переходили зброю. На фото: меморіальна дошка на фасаді механо-складального цеху.

Фото В. КОВПАКА.

Люди, події, час

СЬОГОДНІ
СПОВНЮЄТЬСЯ
60 РОКІВ
З ДНЯ
НАРОД-
ЖЕННЯ
ЛУІСА
КОРВАЛАНА

ТОВАРИШ ЛУЧО

лап, Лучо, як ласкаво зовуть його чілійці, та ще ряд комуністів — Хосе Кадемарторі, Альфредо Хойганта, Ерік Шнаке, Даніель Варгари. Що може бути безглуздіше, примітивніше цієї фальшивки?

У вересні 1973 року літаки генерала Лі з'явилися над резиденцією президента Сальвадора Альєнде. Танки Піночета штурмували в цей час фабрики і заводи. Палац Ла Монеда зрештеші куля. 11 вересня загинув Альєнде, а ще через 17 днів світ дізнався про арешт Луїса Корвалана. Його ім'я було одним з перших у «чорному списку» хунти.

Шістнадцяти літ сину учителя і селянина став комуністом. «Уже в ті роки, — згадує член Політкомісії Компартії Чілі В. Тейтельбойм, — він дивував нас умінням поєднувати теорію і практику, мистецтвом відлювати в житті конкретні революційні ідеї. Мені довелося разом з ним працювати в підпільній молодіжній пресі, де особливо яскраво проявилися його організаторський талант, мистецтво партійного журналіста і глибокі знання. Невисокого росту, худорлявий, з орлиним носом, з незвичайними очима, які дивилися іронічно і водночас випромінювали безмежну симпатію, — він цілими днями пропагандував то в комсомольських осередках, то у профспілкових організаціях».

Лучо — один із творців і керівників чілійського Союзу комуністичної молоді. А з 1940 року Корвалана направляють на одну з найважливіших діялок — у шойно створений орган Центрального Комітету Компартії Чілі — газету «Сігло», яку він очолює через 5 років.

У 1948 році реакційний уряд Генсело Віделлі забороняє діяльність Компартії. Луїс Корвалан потрапляє до концентраційного табору «Пісагуа».

Лише через 10 років комуністи вийшли з підпілля. Легендарного Лучо обирають Генеральним секретарем Компартії Чілі...

Всього три роки (1970—1973) при владі перебував уряд Народного фронту на чолі з Сальвадором Альєнде. Вони були найкращими в досюгочасній історії Чілі. Саме тому так оптимістично, з вірою в соціалістичне майбутнє країни звучать нині слова Корвалана: «Історія Чілі ще не закінчилась, її кращі часи попереду!».

Луїс Корвалан... Нині це ім'я на устах в усього прогресивного людства. Своім життям він, безумовно, заслужив таку честь. На весь світ пролунала з трибуни XXV з'їзду КПРС вимога: «Свободу Луїсу Корвалану!». І сьогодні мільйонноголосе її повторюють в всіх широтах земної кулі.

гається провести проти нього, Генеральний секретар Комуністичної партії Чілі відповідає:

— До цього часу ні мене, ні моїх товаришів жодного разу не допитували. Процес, що готує фашистська хунта, — це один судовий фарс, на якому відсутні свідки, захист і навіть звинувачення.

— За період з 11 вересня 1973 року хунта фізично знищила двадцять чотири тисячі чоловік. Шести тисяч досягло число тих, чия доля невідома. Сто вісімдесят п'ять тисяч чілійців вислані з країни, або ж самі вимушені були залишити батьківщину. Це досить обмежені підрахунки, адже ми знаходимося у в'язниці і не можемо повністю уявити собі всі масштаби цієї воїстину гнітючої реальності.

— Сьогодні той, хто перебуває в концтаборі, переживає всього лише одну з численних бід, котрі зазналися на мій народ.

— Необхідно посилити протести проти злочинів хунти. Весь світ повинен знати, що в нашій країні кати ведуть свою жорстоку роботу так само, як наступного ж дня після фашистського перевороту.

(АПН).

Спомин про піонерське літо

— ЛЮБОВ Іванівно, ну, візьміть мене. Чесно, я вже дорослий.

Остання надія спалахує на мить яскравим вогником і гасне. Значить, без нього...

А Любов Іванівна і самі трохи сумно. Хіба не розуміє, як то хороше їхати у веселому автобусі, спізати з друзями пісень, вітати сонце і птахів, усміхатися зеленісному світові, який пропливатиме за вікном.

Віриться і не віриться, що завтра вранці, коли сонце приголубить верхівки сосон і вони скинуть з зелених віг теплі літні сніг, табір буде у дорозі.

Ми їдемо в Полтаву!

Пропливають дні, як білі хмарки у голубому просторі. Ніхто ще не думає про останній, прощальний ранок, коли все навкруги — і море, і ліс, і наші будиночки — побачимо ніби вперше. І тоді ми спробуємо згадати, чим жили, що веселило і бежило в наше піонерське літо.

Які ж події нам найбільше хочеться повернути?

НАС „ДРУЖБА“ ЗДРУЖИЛА!

НАШІ ГОСТІ

Приїждять вони часто. Майже тиждень відпочивала група болгарських піонерів. У День солідарності юні димитровці разом з першим загonom вийшли на прополівання лісонасаджень. Зароблені гроші вирішили перерахувати у Фонд миру.

Радісно зустрічали піонери делегата XXV з'їзду КПРС, слюсаря Олександрійського електромеханічного заводу Миколу Миколайовича Лавриненка. Розмова вийшла дружній, серйозна — про робітничі професії, честь заводської марки, і про те, як важливо піонерські роки наповнити корисними, потрібними справами.

Ровесники з сусідніх таборів «Чайка» і «Хвиля» почуваються у нас як дома. Стали традиційними спортивні змагання за право називатися найшвидшим, найсильнішим, найспритнішим. Пощастило третьому загону: сам вихователь Віктор Шукайло грає з хлопцями в футбол.

ВОЖАТІ

Взагалі, колектив піонервожатих і вихователів, очолюваний Любов'ю Лазаренко, підібрався дружній, завзятий. Анатолій Дерев'яко прибув сюди за направленням головного підприємства об'єднання. Він — підмінний вожатий. Отже, буває практично у всіх загонах — від наймолодшого — восьмого, до найстаршого — першого. І завжди з ним цікаво. Діти люблять слухати його оповідання.

Іноді вожаті сперечаються. Без цього не обійтися. Наприклад, випускали загонів газети. І кожному хотілось придумати щось незвичайне, підібрати такі фарби, щоб сторінка радувала око. Газети вийшли різні і несхожі. Це, мабуть, і була головна істина, яка народжується в суперечках.

Іра КОВАЛЕНКО,
юнкор.

ТІША.

Фотохуд С. ФЕЧЕНКА.

ГОЛОС ЛУІСА КОРВАЛАНА

Пропонуємо увазі читачів (з деяким скороченням) інтерв'ю Італійського журналіста Джанджакомо Фоа з Луїсом Корваланом, взяте в концентраційному таборі Трес Аламос (газета «Коррієре дела Сера» від 2 липня 1976 року).

Ні, не будемо говорити про мене. Поговоримо краще про товаришів, заарештованих за останні два місяці, про тих, хто в цю хвилину перебуває в станку жаку, як називають сумно, відому Віллу Грімальді, де ДІНА, таємна поліція, піддає жорстоким катуванням людей. Одному з моїх друзів вдалося побачити в тюремному лазареті члена ЦК Компартії Сезаріно Лопеса. Кати пробіли йому барабанні перетинки, все його тіло вкрите синцями і шрами.

— Тут вже не арештовують людей, а «викрадають» їх. Поліція зізнається, що затримує кого-небудь уже після того, як його піддають тортурам. Якщо комусь вдається пережити катування і його не добивають пострілом у потилицю, то лише тоді він офіційно вважається «заарештованим». І немає необхідності згадувати у далеке минуле,

аби навести приклади, що все це існує насправді. Ось лише деякі з них: міністерство внутрішніх справ заперечує арешт профспілкового керівника Бернардо Арайа. Проте 2 квітня його затримали разом з дружиною і двома онуками у містечку Кінтеро, що за 150 кілометрів від Сантьяго. У кінці березня агенти поліції, переодягнуті в цивільне, затримали керівника молоді Хосе Вейбеля, котрий їхав автобусом разом з дружиною. Через кілька днів були заарештовані заступник Генерального секретаря Комуністичної партії Віктор Діас та інші керівники партії. Серед них Маріо Саморано, інженер Хорхе Муньйос і Хуан Майно. Ні про кого з них немає ніяких відомостей. Уряд же заперечує сам факт їх затримання.

На питання про те, в якій стадії знаходиться судовий процес, який хунта нама-

„Веселі ведмежата“ в Білорусії

Під час декади літератури і мистецтва Української РСР в братній Білорусії Кіровоградський обласний театр ляльок був гостем юних моголибовців.

Почалися гастролі в братній республіці. Для маленьких друзів з Білорусії ми привезли дві вистави: одна — наша нова робота, вистава «Гусеня» за п'єсою Н. Гернет та Т. Гуревич, друга «Веселі ведмежата» за п'єсою О. Поліванової. Спочатку ми показали їх у дитячих садках, а котім виїхали до піонерських таборів, які розташовані в мальовничих лісах Могильовщини. Далі наш маршрут проліг до Бобруйська та Гомеля. За два місяці гастролей у братній Білору-

сії наші вистави переглянули понад 39 тисяч маленьких глядачів.

Наші артисти К. Савчук, Н. Іванова, Т. Кияшко, Ю. Ожиганов на чолі з головним режисером театру О. О. Інюточкіним знайшли дохідливі і зрозумілі дітям сценічні засоби вираження.

Для того, щоб довідатись про враження дітей від спектаклю, досить було побачити в залі захоплені обличчя, почути дружній веселий сміх та бурхливі оплески. Після вистави всі юні глядачі були біля сцени. Задавали безліч запитань артистам, намагалися торкнутися ляльок руками, запрошували прийти до них знову.

Досі ми одержуємо листи з братньої Білорусії з подякою, малюнками, побажаннями. Пишуть нам діти різного віку. Вони запрошують показати їм нові вистави нашого театру, бажають нових творчих успіхів.

Нині наша група готується зустріти новий театральний сезон виставою «Ведмежатко Рім-тім-ті» Я. Вільковського. До нових зустрічей з вами, дорогі наші маленькі глядачі, у новому міському стаціонарному приміщенні театру ляльок, який відкривається незабаром.

Л. ЧОРНА,
артистка Кіровоградського обласного театру ляльок.

ДЛЯ АМАТОРІВ СЦЕНИ

ЖЕНИХИ, НАРЕЧЕНІ...

Читачі, мабуть, пригадають розвиток подій ліричної комедії Петра Головка «Женихи для наречених» з уривків, видрукуваних у «Молодому комунарі». Нині ж маємо нагоду порадувати читачів, зокрема, аматорів сільської сцени: видавництво «Мистецтво» випустило у світ збірку п'єс, під тією ж назвою «Женихи для наречених».

«На віку, як на довший нитці: інший раз шийшиєш — і нічого, а як коли, то починають вузлики в'язатися!» — роздумуючи, мовить голова колгоспу Федір Гнатівич молодому зоотехнікові, не випадково здибавши його у місті за торгми лотком. Станіслав пробує боронитись, проте сам ачує, що аргументів обмаль. Та ще й звістка — новина про материн орден тепер видається не радістю, а швидше, докором. Останні намагання відбутися обивательським: «Риба шукає, де глибше, а людина — де ліпше» заводять хлопця у безвихідь. В ньому проривається, збуджуючи його снагу до творення, рішучість утвердити себе в житті, повернутися до справи, який віддав стільки років навчання у вузі. Молодий спеціаліст збагнув, що його «залізна філософія» вочевидь поступається життєвій формулі Федора Гнатівича, за якою виходить, що людина повинна працювати там, де вона найбільш потрібна для суспільства.

«Фінансові збитки можна підрахувати, а от моральні...». Так мудро оцінює голову колгоспу втечу Станіслава та його друзів від землі батьків, від тих місць, де вирости. Адже «людина, як і дерево, потрібен благодатний ґрунт». Зовється він просто: покликання. Відчуває досвідчений керівник господарства, що всілякі криваві та ескімо — то несправжнє для хлопців...

Швидкоплинність сюжетної ліричної комедії не губиться в подробностях. Усі деталі змісту підпорядковані провідній ідеї справжнього служіння людям, Батьківщині.

Хлопці не застрягли у круговерті мілізни і дріб'язку. Молоді сили знаходять не таке собі пристанище, в справді гарячу точку прикладання творчих зусиль.

Долалю використовуючи гумор, Петро Головако вміло веде читача (варто додати: і глядача!) у збірнику вміщено сценічний варіант Покровського народного театру Дніпропетровської області) стежками своїх героїв, наших ровесників. Подекуди м'які тони оповіді множаться яскравішими барвами, останні переливаються у ненав'язливий, доречний гротеск. Живі мовні інтонації, широке використання фольклору підсилюють художню цінність твору.

Читачі пам'ятають, що у п'єсі розгортається змагання між хлопцями і дівчатами не де-небудь, а на тваринницьких комплексах. А от до якого фіналу приводить автор своїх молодих веселих героїв (і читача, який мимовільно проймається симпатіями до «женихів» та «наречених»), дізнатися можна, дочитавши ліричну комедію до останнього рядка. Можемо повідомити лише, що перед завісою ляє весільна пісня.

М. КОЗАНЦЯ.

■ ПЛАНЕТА „МК“ ■

У розпал ювілейних торжеств, присвячених 200-річчю США, появилася на світ цікавий документ, що містить переконливі свідчення того, які далекі сьогодні Сполучені Штати від гуманістичних ідеалів, проголошених у Декларатії незалежності.

У РОЗПАЛІ ПОЛЕМІКИ

На відміну від секретних «паперів Пентагону» або недавніх викриттів антиконституційної діяльності ЦРУ в появі цього документа не було нічого сенсаційного.

Як це не раз бувало, в розпалі передвиборної поєдиноків і взаємних нападок демократів і республіканців мимоволі відкриваються такі несприятливі сторони американської дійсності, про які американська преса і тим більш пропагандистські служби США, як правило, вважають за краще нічого не говорити.

Так це сталося й цього разу, коли демократи опублікували основоположний документ своєї політики —

стання злочинності в США. «Беручи загалом, злочинність обходиться Сполученим Штатам у суму близько 90 мільярдів доларів на рік, що майже відповідає коштам, які ми витрачаємо на оборону», — вказується у програмі.

Але справа не тільки в цій астрономічній сумі, яка, до речі, в основному покривається за рахунок американських платників податків. Як відзначається в передвиборній програмі демократів, безперешкодне зростання злочинності серйозно підірває віру багатьох громадян США «в можливість спокійно ходити вулицями, спокійно жити в мирних і щасливих будинках, спокійно працювати».

«Із зростанням злочинності зростає і страх», — підкреслює програма. — Будинки перетворюються у фортеці. В багатьох районах кожного великого міста люди бояться виходити на вулицю ночами. За межами великих міст злочинність зростає ще швидше, і в результаті в пригородах, невеликих містах і сільських районах теж уже не можна почувати себе в безпеці».

Причому, як зауважує програма, майже половина серйозних злочинів припадає на малолітніх правопорушників.

Явно натякаючи на скандальні події, зв'язані із справою «Уотергейт», і корупцію серед високопоставлених службових осіб США, програма демократів указує на те, що в останні вісім років «нарастаючій хвилі злочинності було дозволено докотитись до найвищих рівнів уряду...».

«КАРАЮЧА ДЕСНИЦА» В «ОКСАМІТОВІ РУКАВИЧЦІ»

Сполучені Штати завжди прагнули і тим більш прагнуть тепер, у рік свого 200-річчя, зобразити себе у вигляді поборок демократії і прогресу в усьому світі, у вигляді отаких безкорисливо добрих «американських дядечків», що піклуються виключно лише про благополуччя і процвітання інших народів.

Тим часом у передвиборній програмі демократів дається зовсім інша оцінка зовнішньополітичної діяльності США за останні роки. «Замість того щоб постаратися сприяти свободі і справедливості у світі, — говориться у програмі, — діяльність уряду стала сумним свідченням зислати до прав людини, маніпуляцій з метою втручання у внутрішні справи інших країн...».

Але й тут, незважаючи на зовнішню різкість, «караюча десниця» демократів, по суті, одягнена в «оксамитову рукавичку», коли врахувати, що та словами про «втручання до прав людини» і «втручання у внутрішні справи інших країн» стоять криваві трагедії В'єтнаму і Чилі, підтримка авантюри та експансіонізму ізраїльських «єврейських» злочинців та інтриги ЦРУ в багатьох країнах світу.

Ми аж ніяк не збираємось применшувати значення того вкладу, який внесла Америка за 200 років свого існування в скарбницю людства.

Але не можна ліпитися байдужим до того, що народ, зусиллями якого створено найбагатшу країну в світі, все ще переживає злигодні, несправедливість, страх та безпідданість, зазнає переслідувань і дискримінації за ознаками раси, національності, статі. Адже навіть сьогодні, в дні двохсотого ювілею, офіційна статистика США змушена визнати, що більше семи процентів працездатного населення не має роботи, понад 30 мільйонів американців живуть за «смугою бідності», тобто мають життєвий рівень, нижчий від устанавленого офіційного мінімуму. Американська преса раз у раз повідомляє про нові расові конфлікти.

Як усе це суперечить гуманній патетичній Декларатії незалежності, котра гласить, що всі люди створені рівними, що всі люди наділені певними невід'ємними правами, до яких належать життя, свобода і прагнення до щастя!

Львівська РУХАДЗЕ, коментатор АПН.

ФІНАЛЬНЕ КОЛО НАДІЙ

(Продовження. Поч. на 1-й стор.).

девізом «Від масовості — до майстерності». Дійсно, в кожній команді були вже не початківці, а досвідчені спортсмени-розрядники, які тренуються за програмою нового фізкультурного комплексу.

Премію підзначити, що топи у поєдинках задали ветерани — люди із заводських цехів та колгоспних лан, які вже багато років займаються фізкультурою. Вона для них неабияка підмога в праці.

Наприклад, помічник майстра з Світловодського заводу чистих металів Віктор Кузнецов, який виступав у групі «Бадьорість та здоров'я», подолав кросову дистанцію 800 метрів за 2 хвилини 37,2 секунди (для заліку досить 3 хв. 15 сек.). Серед дівчат, які стартували в групі «Фізичне вдосконалення», кілометрову дистанцію першою долає кросменка з Кіровограда Олександра Костянтинова — 3 хвилини 04 секунди. І на вогневому рубежі її теж вітають: є 84 очка із 100 можливих! Костянтино-

НА КРОСОВІП ДИСАНЦІІ.

Фініш поєдинків був щасливим для тих, хто найбільш дужий, загартований. І вони стали чемпіонами області з багатоборства ГПО. Секретар обкому ЛКСМУ В. В. Петраков, голова оргкомітету обласних змагань редактор обласної газети «Молодий комунар» М. І. Успенко-

ко, голова обласного спорткомітету В. І. Галенко вручають медалі та випелли, грамоти і дипломи найкращим. Командою перемогли світловодці, на другому місці — представники Кіровограда, на третьому — Олександрії.

Попереду колони учасників змагань йдуть кращі в області. За програмою першого ступеня найкращі показники в Юрія Ткаченка (Добропільський район) і Тетяни Пузирьової (Кіровоград), другого — в Олександра Юрченка (Головинський район) та Людмили Мукушенко (Світловодський район), третього — у Сергія Варченка та Олени Гурової (Олександрія), четвертого — у Петра Куделі (Знам'янський район), Анатолія Котенка (Світловодський район) та Олександри Костянтинової (Кіровоград), п'ятого — у Віктора Кузнецова (м. Світловодськ) та Ніни Завершайло (Добропільський район). Це — чемпіони.

М. ШЕВЧУК, М. СЕМЕНЮК, спечкорні «Молодого комунара».

ПІД ЧАС МЕТАННЯ ТЕНІСНОГО М'ЯЧА ВИСОКИЙ ПОКАЗНИК БУВ В ОЛІ НАРОДОВОЇ З м. ГАЙВОРОНА.

НА ВОГНЕВОМУ РУБЕЖІ.

ва виконує норматив кандидата в майстри спорту з багатоборства ГПО.

За 30 метрів треба кинути тенісний м'яч гайворонській піонерці Олі Народовій — і буде золотий норматив. Але її результат значно більший — 48 метрів.

Вже з першого дня змагань було видно, як вміло згуртували свою команду фізкультурні та комсомольські активісти з Світловодська. Робітники, школярі, представники інтелігенції впевнено збільшували баланс очок. У кожній віковій групі тут добре натреновані фізкультурники. Тож і на всіх етапах поєдинків світловодці в числі лідерів. Високі результати в олександрійців та кіровоградців. Їхні показники — це ніби табло змагань усіх значківців, яких вони представляють. Бо саме ті колективи, де по-длому впроваджують в дію комплекс ГПО, і відрадили в Кіровоград своїх чемпіонів і рекордсменів.

Щоправда, були і прикраси. Деякі учасники поєдинків не принесли жодного залікового очка своїй команді під час плавання, кульової стрільби. І це ще один доказ того, що на місцях треба звернути увагу на будівництво тирів та плавальних басейнів. Представники багатьох команд висловили пропозицію, щоб мати спеціальних тренерів з багатоборства ГПО. Бо траплялося так, що на легкоатлетичному комплексі в спортсмена результат блискучий — на рівні розрядного нормативу, а в плавальному басейні він ніби у початківця.

НАГОРОДУ ОТРИМУЄ ОЛЕКСАНДРА КОСТЯНТИНОВА.

Фото О. ДОКАРЕВА, Л. РІЗНИЧЕНКА, В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ФУТБОЛ

«КРИВБАС» — «ЗІРКА» — 1:0

Сімнадцять разів зустрічались між собою «Кривбас» і «Зірка». Шість поєдинків закінчилися на користь гірників, у шести було зафіксовано нічиї, у п'яти сильнішими були кіровоградці. І ось вісімнадцята дуель цих колективів. У першому колі наші земляки забили у ворота «Кривбасу» два «сухих» м'ячі. Господарі поля намагалися будь-що реабілітувати себе перед своїми уболівальниками і за попередню поразку від полтавського «Колоса» — 0:1. З самого почат-

ку гри розгорнулася вперта боротьба. Безбездні моменти спалахують то біля одних, то біля других воріт. Але принциплі ударів у першому таймі глядачі, які заповнили трибуни місцевого стадіону, так і не дочекались.

По перерві криворіжці докладають більших зусиль, щоб затиснути суперника на його половині поля. І на двадцятій хвилині другого тайму одна з атак приносить їм успіх. З рахунком 1:0 на користь гірників закінчився цей матч.

«Кривбас» зараз має у своєму активі 40 очок і знову перемістився на перше місце, а друге зайняв «Металіст». У нього 39 очок. Харків'яни з рахунком 0:2 програли в Одесі місцевим арміям. Третій набель посідає «Суднобудівник». У нього 36 очок. Миколаївці перемогли у себе вдома (1:0) полтавський «Колос». Наші земляки на четвертому місці, у них 35 очок. Сьогодні кіровоградці грають у Києві промисловий матч другого кола з столичними арміями.

В. ШАБАЛІН.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 11427.

Індекс 61197.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Зам. № 378.

Тираж 59 700.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.